

Critical Voices:

Nathan Alterman	Al Zot
Hanoch Levin	Chess mate You, I and the War to Come
Meir Wiesel tier	Sonnet: Against Making Blood Speak Out
Aaron Shabtai	Toy Soldiers
Yosef Ozer	Coke and Jeans
Dahlia Ravikovitch	Our Captors Required of Us A Song

For This

Nathan Alterman

On these very days of battles, the Minister of Defense has noticed these things, and has added to what is said here his own authority, this deed, that is not very common in matters of war, is worth the weight of any poem, from the point of view of effectiveness as well as morality.

Mounted on a jeep, he had crossed the conquered city;
a brave and gentle lad, a lion of a lad.
In the street, that was beat,
an old man and a woman
were pressed to the wall; all they had.

And the lad then had smiled; with milky white teeth:
"I will try the machine gun" .. And he tried.
The old man just shielded his face with bare hands
and the wall was all covered with blood

This snapshot of liberty battles so dear,
There are braver than those, so they hiss.
Our war thus requires a poetic ear
very well, let us sing for this.

Let us therefore now sing of 'Delicate Cases'
that are better off called, simply, slaying.
Let us sing of the talks that disguise all the traces
of guilt about lads 'simply playing'.

Let us not simply say 'these are but minor details'
for details and principles
are always wed.
If the public just listens to details thus told
and does not imprison the criminal's heads.

For the bearers of arms, and with them, we as well;
In either action
or with a pat on the back
are forced with the talks of 'revenge' so we tell
into criminal deeds very black.

The war is so cruel! He who morals expounds,
with a fist shall be torn from its face!
but because this is so
the decency bounds
should be straight and as hard as a mace!

And to those who can sing only splendors of war
and are bound to pour honey on its every sore
Let it punish them cruelly so ever more
and step them forthwith on the martial court floor

Let the silence that whispers "this is so"
be smitten and dare not show its face.

The war of the people who stood without fear
against seven armies;
the kings of the East
will not fear saying also "Do not say in Gat"
it is not quite as coward as this!

Al Zot The Seventh Column, Davar 19.11.48

בְּעֵצָם יָמֵי הַקְּרִבּוֹת נִתְעוֹרָר עַל הַדְּבָרִים הַלְלוּ
שׁוֹר-הַבְּטָחוֹן וְהוֹסִיף לְנֶאֱמָר כָּאֵן אֶת תִּקְוַת סִמְכוֹתוֹ
הַמְּפֹרָשֶׁת. מַעֲשֵׂהוּ זֶה, שְׂאִינוּ מִן הַשְּׂכִיחִים
בְּפָרְשׁוֹת מַלְחָמָה, שְׁנֵה כָּל שִׁיר שֶׁהוּא, הֵן מִצַּד
הַתְּבָלִית וְהֵן מִצַּד הַמוֹפֶת וְהַלַּח הַפְּנִימִי.
נָתַן אֶלְתֵּרמָן: "עַל זֹאת"
הַטּוֹר הַשְּׁבִיעִי, דָּבָר, 19.11.1948

על זאת / נתן אלתרמן

חֶצֶה עָלַי גִּיפֵ אֶת הָעִיר הַכְּבוֹשָׁה.
נֶעַר עַז וְחַמוּשׁ... נֶעַר-כְּפִיר.
וּבְרַחוּב הַמַּדְבָּר אִישׁ זָקֵן וְאִשָּׁה
לְחַצוֹ מִפְּנֵי אֶל הַקִּיר.

וְהַנֶּעַר חִנֵּף בְּשָׂנִים-חֶלֶב:
"אֲנִסָּה הַמִּקְלָע".... וְנִסָּה.
רַק הַלֵּיט הַזָּקֵן אֶת פְּנֵי בְּנָדָיו...
וְדַמּוֹ אֶת הַכֶּתֶל כְּסָה.

זֶה צְלוּם מִקְרָבוֹת-הַחֲרוּת יִקְרִים.
יֵשׁ עֲזִים עוֹד יוֹתֵר, אֵין זֶה סוֹד.
מִלְחַמְתָּנוּ תּוֹבַעַת בְּטוֹי וְשִׁירִים...
טוֹב! יוֹשֵׁר לָהּ, אִם-כֵּן, גַּם עַל זֹאת!

וְיוֹשֵׁר לָהּ אִם-כֵּן עַל "מִקְרִים עֲדִינִים"
אֲשֶׁר שָׁמָּה, בְּמִקְרָהּ, רְצִיחָה.
וְיוֹשֵׁר עַל שִׁיחוֹת שֶׁל שׁוֹמְעִים-מְבִינִים,
עַל בְּנוֹת-צָחוּק שֶׁל וְתוֹר וְסִלְיָחָה.

אֵל יִגַּד "רַק פְּרֻטִים הֵם בְּפֶרֶק הַפְּאֵר".
פְּרֻט וְכָלֵל
הִמָּה צָמֵד-כַּחֲק, אִם
הַכָּלֵל כֵּן מִקְשִׁיב לוֹ לַפְּרֻט הַמְּסַפֵּר
וְאִינֵנו חוֹבְשׁוֹ בְּצִינּוֹק!

כִּי חוֹגְרֵי כְּלֵי לוֹחַם, וְאַנְחָנוּ אֲתָם,
מִי בִּפְעַל
וּמִי בְּטִפִּיחַת הַסְּכָמָה,
נִדְחָקִים, בְּמִלְמוּל שֶׁל "הַכְּרַח" וְ"נִקְס",
לְתַחוּמָם שֶׁל פּוֹשְׁעֵי מִלְחָמָה.

אֲכַזְרִית מִלְחָמָה! הַמְּטִיף הַתְּמִים
בְּאַגְרוֹף מִפְּנִיָּה יַחְזֵר!
אֵד לְכֹן
צוֹ הַיִּשָּׁר וְצוֹ הַרְחָמִים
לוֹ יִהְיֶה בָּהּ כְּמוֹהָ אֲכַזֵּר!

וְלַקְהַל הַמִּפְּיֻטִּים רַק עַל קֶסֶם הַוֹדָה
וְתוֹרָמִים לָהּ רַק דְּבַשׁ עַל מַרְדָּה
לוֹ יוֹכְנוּ בְּנִדָּה עֲנָשִׁים שֶׁל פְּלִדָּה!
בְּתֵי דִין צְבָאִים שֶׁל שְׂדָה!

תִּמְגַּר הַשְּׁלוֹה הַלּוֹחֶשֶׁת "אֲכֹן"....
וְיִרְאֶה אֶת פְּנִיָּה בְּרִאִי
וּמִלְחָמָת הָעַם, שְׁעֵמְדָה לְבִלִי חַת
מוֹל שְׂבַעַת הַגְּיָסוֹת
שֶׁל מַלְכֵי הַמְּזֻרָח,
לֹא תַחַת גַּם מִפְּנֵי "אֵל תִּגְיָדוּ בְּגַת"....
הִיא אֵינָה פְּחָדְנִית כְּדִי-כֶּף!....

Chess

Hanoch Levin

Where did my child go, my little good child?
Black pawn captures a white pawn.
My father won't return, never will he come.
White pawn captures a black pawn.
Tears in all the rooms, and silence in the gardens,
the king is playing with the queen.

My child will never rise, forever he will sleep,
and Black pawn captures a white pawn.
My father in the dark, will never see light again,
white pawn captures a black pawn.
Tears in all the rooms, and silence in the gardens,
the king is playing with the queen.

The child that's in my lap, now he's on a cloud
black pawn captures a white pawn.
My father's heart was warm, now his heart is cold
white pawn captures a black pawn.
Tears in all the rooms, and silence in the gardens,
the king is playing with the queen.

Where did my child go, my little good child?
Black and white pawns are dead.
My father won't return, never will he come,
and there's no white and black pawns.
Tears in all the rooms, and silence in the gardens,
on an empty board, only a king and a queen stand.

שחמט

חנוך לוין

לאן הלך ילדי
ילדי הטוב לאן
חייל שחור מכה חייל לבן
לא יחזור אבי
אבי לא יחזור
חייל לבן מכה חייל שחור
בכי בחדרים ובגנים שתיקה
המלך משחק עם המלכה

ילדי שוב לא יקום
לעולמים יישן
חייל שחור מכה חייל לבן
אבי בחשכה לא יראה עוד אור
חייל לבן מכה חייל שחור
בכי בחדרים ובגנים שתיקה
המלך משחק עם המלכה

ילדי שבחיקי עכשיו הוא בענן
חייל שחור מכה חייל לבן
אבי בחום ליבו
עכשיו ליבו בקור
חייל לבן מכה חייל שחור
בכי בחדרים ובגנים שתיקה
המלך משחק עם המלכה

לאן הלך ילדי
ילדי הטוב לאן
נפלו חייל שחור וגם לבן
לא יחזור אבי
אבי לא יחזור
ואין חייל לבן ואין שחור
בכי בחדרים ובגנים שתיקה
על לוח ריק רק מלך ומלכה

(1967)

When we go walking, there are three of us -
You, me, and the war to come.
When we sleep, there are three of us -
You, me, and the war to come.

You, me, and the war to come,
The war that is coming for good.
You, me, and the war to come,
Bringing eternal rest.

When we smile in a loving moment,
The war to come smiles with us.
While we wait in the delivery room,
The war to come waits with us.

You, me, and the war to come,
The next war, which will bring us good.
You, me, and the war to come,
Creating eternal rest.

When they knock on the door,
There are three of us -
You, me, and the war to come.
And when all this is finally over there
Will again be three of us -
The war to come, you and the photograph.

You, me, and the war to come,
The war that is coming for good.
You, me, and the war to come,
Creating eternal rest.

חנוך לוין – אני את והמלחמה הבאה (1967)

את ואני והמלחמה הבאה
כשאנחנו מטיילים, אז אנחנו שלושה -
את ואני והמלחמה הבאה.
כשאנחנו ישנים, אז אנחנו שלושה -
את ואני והמלחמה הבאה.

את ואני והמלחמה הבאה,
והמלחמה הבאה עלינו לטובה.
את ואני והמלחמה הבאה,
שתמציא מנוחה נכונה.

כשאנחנו מחייכים ברגע אהבה,
מחייכת איתנו המלחמה הבאה.
כשאנחנו מחכים בחדר הלידה,
מחכה איתנו המלחמה הבאה.

את ואני והמלחמה הבאה,
והמלחמה הבאה עלינו לטובה.
את ואני והמלחמה הבאה,
שתמציא מנוחה נכונה.

כשדופקים על הדלת, אז אנחנו שלושה -
את ואני והמלחמה הבאה.
וכשזה כבר נגמר, שוב אנחנו שלושה -
המלחמה הבאה, את והתמונה.

את ואני והמלחמה הבאה,
והמלחמה הבאה עלינו לטובה.
את ואני והמלחמה הבאה,
שתמציא מנוחה נכונה.

Sonnet: Against Making Blood Speak Out / Meir Wieseltier

If I die one day from the bullet of a young killer-
a Palestinian who crosses the northern border-
Or from the blast of a hand grenade he throws,
Or in a bomb explosion while I'm checking the price
Of cucumbers in the market,
Don't dare say that my blood permits you to justify your wrongs-
That my torn eyes support your blindness-
That my spilled guts prove it's impossible
To talk with them about an arrangement-that it's only possible
To talk with guns, interrogation cells, curfew, prison,
Expulsion, confiscation of land, curses, iron fists, a steel heart
That thinks it's driving out the Amorites, destroying the Amalekites. Let the blood seep
into the dust; blood is blood, not words. Terrible-the illusion of the Kingdom in obtuse
hearts.

Translated by Shirley Kaufman

Tal Nitzan; Rachel Tzvia Back . With an Iron Pen: Twenty Years of Hebrew Protest Poetry (Excelsior " Editions)
(Kindle Locations 352-356). Kindle Edition.

סונטה נגד המדובבים את הדם השפוך מאיר ויזלטיר
אם אמות יום אחד מכדור מרצח צעיר
פלשתינאי/ אשר יחצה את הגבול
הצפוני, או מהדף רימון שיטיל
או בהתפוצצות של מטען בשעה שאבהה מול מחיר
מלפפונים בדוכן שבשוק
אל תעזו לומר/ שדמי מספק הוכחות לצדקת טעותכם -
שעיני הקרועות מחזקות אתכם בעיוורונכם -
שמעיי השפוכים מספרים כי אתם אי-אפשר
לדבר במילים ולחתור להסדר: אפשר רק
להדבירם בכלי-אש, מרתפי-חקירות, עוצר, כלא, גירוש,
הפקעת אדמות, התחכמות, יד קשה, לב נחוש,
המדמה להוריש אמורי ולהכרית עמלק.
יסתפג לו הדם בעפר:
דם הוא דם. לא מילים.
איומה הזיית המלכות בלבבות ערלים."

Toy Soldiers / Aaron Shabtai

And why didn't you bring flowers
a truck loaded down with bouquets
for the impoverished children of Rafi'ah? Or
sacks of cheap sweaters for the mothers
or Chinese lighters for the fathers?
And why didn't you waken them
with a bundle of umbrellas and raincoats?
Or a jeep full of fireworks to spread, for a
moment, a canopy of splendor over the
puddles?
Haven't you read Andersen's The Flying
Trunk"? You could have used the bulldozer's
maw to shovel bread to the doors of the
houses.
To deposit cartons of milk in secret.
Don't you know how to surprise?
Don't your brains contain even an ounce of
imagination?
You could easily have used the cover of
darkness
to build a playground in silence,
or put back the electric poles in the alleys
or stock the clinic with drugs!
Haven't you heard of Louis Pasteur?
What muck have you filled your heads with,
that you came by night in the driving rain
to tear down seventy miserable shanties
and toss six hundred people-women and
children
-into the mud?
Idiotic soldiers of lead,
was your father a knife that only knows how
to chop?
Or your mother a pair of scissors
that only knows how to sever?

חיילי עופרת – אהרון שבתאי
ולמה לא הבאתם פרחים,
משאית מלאה צרורות פרחים
לילדים האביונים של רפיח
או שקי סוודרים זולים לאימהוח
או מצתים סיניים לאבות?
ולמה לא הערתם אותם
עם חבילת מטריות ומעילי גשם?
או אולי עם גייפ מלא זיקוקים
לפרוש לרגע מניפת נוגה מעל השי
לא קראתם את ה"ארגז המעופף
אפשר היה לדרדר מכף הדחפור
אל פתחי הבתים ככרות לחם!
להשאיר בגניבה קרטוני חלב!
האם אינכם יודעים להפתיע?
האם אין במוחכם קמצוץ דמיון?
יכולתם בחסות החשיכה
חרש לבנות מגרש משחקים
או להציב את עמודי החשמל
או למלא מרפאה בתרופות!
לא שמעתם על לואי פסטר?
באיזה טיט מלאו את ראשיכם
שבאתם בלילה, בזלעפות גשם,
הרסתם שישה בתי עוני
ושש מאות אנשים, נשים וטף
השלכתם לבוץ?
חיילי עופרת מטמטמים,
האם אביכם הוא סכין
שרק יודע לחתוך?
האם אמכם היא מספרים
שרק רגילים לגזור?

Coke and Jeans / Yosef Ozer

The same week Jews read in the synagogue
the section in the Bible about
Sarah's banishment of Hagar and Ishmael,
seven-year-old Ali Jawarish was wounded
by a plastic-tipped bullet
that penetrated straight through to his brain.
Ali Jawarish became a vegetable.
He lay dying in an Israeli hospital for two whole days,
and the Angel of Death who arrived
did not show the well to Ali's mother.

The same week Jews read in the synagogue
the section in the Bible about
the binding of Isaac,
Ali Jawarish was divided into several parts—
one 15-year-old boy received Ali's liver and lungs.
The boy's mother told the media
that her son sat up in bed and asked for
a Coke and a pair of jeans.
Ali's father said that they would also donate his son's organs
to a Jew (yesterday
a Jewish soldier was divided up
among a number of Arabs).

This insane poem is begging to be written.

Perhaps in this way, slowly and delicately
we will carry out a population transfer:
Palestinians will receive the organs of Jews
and Jews the organs of Palestinians

and Sarah our Matriarch
and Hagar their Matriarch
will be oh so pleased with their lot,
and we will all drink Cokes and wear jeans.

Translated by Mark Elliott Shapiro

קולה ומכנסיים יוסף עוזר

בשבוע בו חלה פרשת וי'רא
כשגרשה שרה את הגר וישמעאל
נפצע הילד ע'אלי ג'א'ואריש בן ה' 7
מכדור פלסטי
וישר אל תוך המוח
ע'אלי ג'א'ואריש הפך לצמח
בבית החולים הישראלי ג'סס יומים
מלאך המות שבא
לא הראה לאמו באר מים

ובשבוע שחלה בו פרשת תולדות
את ע'אלי ג'א'ואריש פרקו לחלקים
לי'לד בן 15 חלקו את הכבד והראות
אמו אמרה בשדור
הילד קם ובקש קולה ומכנסיים
אבא של ג'א'ואריש אמר שיתנו חלקים גם ליהודי
רק אתמול חלקו חיל יהודי לערבים

וישר משגע לכתב
אולי כך לאט בעדינות
נעשה את חלופי האזרחים
פלשתינים מחלקים של יהודים
וי'הודים מחלקים של פלשתינאים

וישרה אמנו והגר אמם
יהיו מבסו'טות בחלקן
ונשתה קולה וגם נלבש מכנסיים

Our Captors Required of Us a Song / Dahlia Ravikovitch

Translated by Rachel Tzvia Back

How shall we sing a song of Zion
when we've not even begun to listen?

—Lea Goldberg

Sing for us from the songs of Zion
which will ascend to a deaf ear.
Sing intimate songs
that the soul shies away from singing
beyond the inner circle
within the house.
Hasten and sing for us a new song—
we'll pull the song from your throats with pliers.
What is the Holy Ark's curtain and the Temple
to you?
We have a wild need to cause pain
and to torture.
For what are we without your agony?
A broken vessel.
The hatred in your throats is also a broken vessel.
Look at us:
we have hung your lyres
far away
on the willows.
Now you must carve a path with cracked voices
like the donkey ascending the cliffs of Tyre
or like the bull's deep lowing
this way and that.

דליה רביקוביץ' | שאלונו שובינו דברי שיר

"איך נשיר משרי ציון
ועוד לא שמענו"
לאה גולדברג

שירו לנו משרי ציון
אשר יעלו באזן לא שומעת.
שירו שירים פנימיים
שהנפש נרתעת לשיר
מחוץ לחוג הפנימי
שבתוך הבית.
מהרו ושירו לנו שיר חדש
את השיר נעקר מגרוןכם בצבת שולפת.
מה הפרקת ומה המקדש
לכם?
יש לנו צרך פראי לגרם כאב
ולענות.
כי מה אנו בלי יגונכם?
חרס נשבר.
חרס נשבר גם שנאתכם בגרוןכם.
הביטו בנו:
כנורותיכם תלינו
הרחק
על ערבי נחל.
ואתם נסרו בקולות סדוקים
כחמור העולה בסלם צור
או כגעות השור
קנה וקנה.